

Gisteren stond ik aan de start van de 52e Fleche Ardennais in Herve.

De totale afstand van deze wedstrijd bedroeg 180km met daarin 9 hellingen waaronder de Côte de wanne, Rosier, Vequee en nog enkele lastige kuitenbijters.

Na 50km begon het goede gevoel er aan te komen en kwam ik elke helling goed aan vooraan.

Zowat bij elke aanval van favorieten kon ik goed meeschuiven en bleef ik vooraan postvatten.

De laatste 30km ging het tempo op de laatste helling fors de hoogte in en kon ik nog net mee met de beste 8 van de groep. Alles bleek perfect te gaan want we hadden al meet dan 1min en 45seconden voor op het peloton. Bij het ingaan van de laatste 2 plaatselijke ronden ging ik goed mee vooraan in de kopgroep en had er vertrouwen in dat ik kon standhouden en misschien meespurten voor de overwinning in deze zware wedstrijd met meer dan 2.600 hoogtemeters.

De laatste 5km gebeurde er iets wat ik niet had op gehoopt.. Ik kreeg ongelofelijke krampen in mijn linkerdijbeen... waardoor ik geen meter meer vooruit kon fietsen en zo de kopgroep heb moeten laten gaan. Met nog 3km te gaan probeerde ik rustig uit te bollen met in het achterhoofd dat ik van die 1min45 nog misschien 30seconden kon overhouden, maar de kramp was zo extreem dat ik zelf voet aan de grond moest zetten en zo nog 4minuten verlies ... Dit is heel teleurstellend voor mij omdat ik een top 10 in misschien wel de zwaarste belgische koers na Luik-Bastenaken-Luik laat liggen.. Maar ik hou er het goed gevoel aan over en zal zeker toeleven naar de komende weken met als doel de triptyque ardennais!

Mijn resultaat was 48e van de 180 renners